

[Korsgaard.]

uden videre opstille det Regnestykke som det ærede Medlem gør, naar han tager en Brugsforening med en Omsætning paa 300 000 Kr. og siger, at i det ene Tilfælde er det en lukket Forening, der tjener saa og saa mange Procent, 20 pCt. f. Eks., det er 60 000 Kr., og i det andet Tilfælde er det en aaben Brugsforening, hvori Halvdelen af Kunderne er Ikke-Medlemmer, og som vedblivende tjener sine 20 pCt., altsaa 60 000 Kr., som nu skal fordeles over en Omsætning paa 150 000 Kr., saaledes at vi altsaa faar et meget større procentvis Overskud at beskatte. Hvis man her har det Tilfælde, at den aabne Forening paa Forhaand giver en vis Rabat til Ikke-Medlemmer, gælder dette Regnestykke ikke.

Hvordan saa i øvrigt det hele vil virke, kan man, som jeg tidligere har sagt, ikke vide noget bestemt om. Men al den Bekymring, der er for, at Skatten skal ødelægge, og hvad man nu ellers har hittet paa at sige i Forbindelse med det, der her foreslaas, føler jeg mig nogenlunde sikker paa er uden Grund: der sker ikke noget nævneværdigt. Hvis man virkelig vil give sig til at undersøge sagligt de meget lempelige Skattebestemmelser, som Flertallet foreslaar, vilde jeg tro, at der kunde blive Ørenlyd for at forandre Tallet 5 til et meget væsentlig lavere Tal, eventuelt til 0.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var saa venlig at sige, at mit Parti dog i det væsentligste havde fulgt Regeringens Forslag paa Brugsforeningsbeskatningens Omraade. Nej, ærede Medlem, som det fremgik ogsaa af den højtærede Ministers Udtalelser, er det det store Flertal, der stort set har fulgt de Konservatives Forslag. Det er den historiske Udvikling af Tingene. Man kan godt sige, at det er lige meget, men det radikale Parti plejer jo ikke at være saa beskeden. Jeg er sikker paa, at hvis det havde været deres Tanker, vilde de aldeles ikke have fundet, at det var ligegyldigt, om man nævnte det i den ene eller den anden Rækkefølge. Vi kan kun være glade ved, at Ministeren paa dette Omraade giver os Ret i, at vi her har haft en væsentlig Indflydelse paa de Forslag, der nu engang bliver vedtaget, og det bliver de jo. Jeg tror ogsaa, at de i mange Henseender er brugelige, kun maa jeg, som mange Gange før, vedblivende hævde, at den store Skattefrihed, der er, er alt for urimelig stor — men kommer Tid, kommer Raad.

Valdemar Thomsen: Først maa jeg komplimentere det ærede Medlem Hr. Lau-

rits Pedersen for hans udmærkede Redegørelse og Forsvar for Brugsforeningsbevægelsen, navnlig da for hans knusende Dom over det foreliggende Ændringsforslag. Konklusionen af det ærede Medlems Tale regnede jeg bestemte vilde blive, at det ærede Medlem vilde stemme imod et Forslag, der efter hans Mening var uretfærdigt og bygget paa et urimeligt Princip. Men om Forladelse! Under Hensyn til, sagde det ærede Medlem, at det ikke kan nytte, under Hensyn til, at den Skat, der her er Tale om, ikke egentlig betød nogen Svækkelse af Brugsforeningerne, og at Brugsforeningerne derfor kunde tage det til Efterretning, vilde det ærede Medlem holde sig passiv. Nu vil jeg nok sige, at hvis Oppositionen skulde indrette sig paa den Maade i Almindelighed, kunde vi saamænd akkurat lige saa godt pakke sammen med det samme. Der maa være et vist Forhold, forekommer det mig, mellem Argumentation og Konklusion. Det ærede Medlems Standpunkt, som han doce- rede det her, var inkonsekvent. I Stedet for at sige, at Brugsforeningerne trods det Brud, der er sket paa et godt Princip — han indrømmede, at det var der virkelig Tale om —, ikke blev svækket, fordi Loven gennemførtes, burde det ærede Medlem som den prominente Andelsmand, han er, animere Andelsselskaberne og Landbruget til at protestere og til at oplyse Befolkningen om dette Overgreb, indtil de blev hørt. At bøje Nakken kan kun føre til, at den næste Lussing følger omgaaende, og efter alle Solemærker at dømme ikke alene til Brugsforeningerne, men ogsaa til Produktions- og Salgsforeningerne. Det ærede Medlem burde forstaa, at det, der her foregaar, kun er det første Angreb paa Andelsbevægelsen. Man bør ikke give op for det første Stormløb. Det er nu engang saadan, at Angreb kan være det bedste Forsvar. Det tror jeg at det ærede Medlem burde betænke.

Angaaende det ærede Medlem Hr. Priemes Bemærkninger vil jeg sige, at lige saa soleklar Ret han har i, at Paastanden, Dogmet, sagde det ærede Medlem, om, at der maa være Forskel mellem de lukkede Brugsforeninger og Købmandsforretninger, var død, lige saa urimeligt er det, naar det ærede Medlem giver Udtryk for den Opfattelse, at en Videreførelse af Andelsvirksomhederne, som vi kender dem her i Danmark, skulde føre til russiske Tilstande — det er komplet urimeligt.

Jeg giver den højtærede Finansminister Ret i, at der ved det oprindelige Forslag klæbde en Del Fejl, men der er ingen Tvivl om, at dette første Forslag ikke indebar de